

Jeg ringer lys af mørke dag af nat Jeg ringer glæde af sorg lovsang af klage

Den nysgerrige, som bevæger sig op i Otterup Kirkes tårn, nøje betragtede de to klokker, vil kunne læse ovennævnte inskription på henholdsvis den store og lille klokke.

Historierne om klokkerne, som blev indviet 19/12 1995, findes i stort set lige så mange udgaver som fortællere.

Følgende er en fagmands forsøg på at udrede trådene bag den korte historie udelukkende ved hjælp af artikler bragt i kirkebladet fra 1987-1999.

I tidsskriftet Otterup Sogn (nu Otterup Sogns Kirkeblad) omtales i april 1987, at snedker Carl Nielsen, Otterup kort forinden havde foræret kirken en kirkebøsse i egetræ og "tøjret den forsvarligt med en kæde i våbenhuset".

Bøssens formål var at indsamle midler til yderligere en klokke, som supplement til klokken fra 1864. Sidstnævnte var i øvrigt fremstillet på den odenseanske virksomhed M.A. Allerups Maskinfabrik.

Forfatteren bag artiklen var tidligere sognepræst Povl Götke-Hansen. Efter dennes død i 1988 oprettedes en Klokkefond, som blev bestyret af menighedsrådet. Til fonden kunne indbetales et beløb til præstens minde. Meningen med fonden var, at de indbetalte beløb siden skulle bruges til en ny klokke.

Der var i januar 1991, således indbetalt omtrent 80.000 kr.

I december 1992 konstaterede kirkens arkitektfirma, at tårnet var for skrøbeligt til at ophænge den nye

klokke. En større reparation og forstærkning var nødvendig, hvilket de indsamlede midler ikke rakte til. I 1993 måtte klokkeudvalget sande, at det ikke var muligt at finde støtte til projektet fra hverken fonde eller firmaer. I alt manglede i maj 1994 573.375 kr. til at dække udgifterne til reparation af tårnet samt opbygning af en ny klokkestol.

Beløbet var efter nøjere udarbejdelse af arkitekt Lehn Petersen steget til 634.500 kr., hvorfor menighedsrådet i foråret 1995 ansøgte Stiftsøvrigheden om lån på beløbet.

Daværende sognepræst Jan Bjerregaard kunne i Kirke-Bladet marts 1996 således meddele, at klokkerne 19/12 1995 blev hejst op i tårnet. Ser den nysgerrige betragter nøje efter kan hullet herefter endnu anes.

Præsten oplyser i øvrigt, at klokkerne "er støbt i en legering af 80% kobber og 20% tin. Den store vejer ca. 1.250 kg og har en diameter på 1.275 mm og dens tone er dis1. Den lille klokke vejer ca. 900 kg dens diameter er ca. 1.135 mm og dens tone er f1."

Endvidere afslører præstens beretning flere interessante detaljer om klokkernes herkomst. På den store klokke er følgende at læse

**"*JEG ER STØBT AF PIERRE PICARD
I FRANKRIG TIL OTTERUP KIRKE I
1995***

***JEG ER SKÆNKET AF A.P.MØLLER
OG HUSTRUS FOND**"**

På den lille findes denne inskription:
"*JEG ER STØBT AF PIERRE PICARD

**I FRANKRIG TIL OTTERUP KIRKE I
1995***

**"*JEG ER SKÆNKET AF OTTERUP
SOGNS KLOKKEFOND OPRETTET AF
SOGNEPRÆST POVL GÖTKE-
HANSEN**"**

Dertil prydes klokkerne af ovennævnte mottoer, som er forfattet af fru Gitter Götke-Hansen.

Jan Bjerregaard oplyser videre i artiklen, at mange små bidrag blev indbetalt umiddelbart efter Götke-Hansens død og efter organist Tove Rasmussens død i 1990. Derudover har Tage Lund-Larsens og Hustrus Fond samt Otterup Borger- og Håndværkerforening indbetalt bidrag.

Undertegnede ønsker slutteligt at takke Gretha Thomsen for oplysninger om relevant kildemateriale samt sognepræst Suzanne Johansens ihærdige opfordring til at skrive om emnet, som jeg håber vil ensarte versionerne af Otterup Kirkes klokkers historie.

*Hobro, 29/8 2002
cand. mag. i historie
Lars Raae Olesen*